

Изборите за национални съвети на националните малцинства ще се проведат на 4 ноември

Стр.

Вписване в Отделния избирателен списък

Проект на Центъра за култура „Босилеград“

Формиране на център за цифровизация на културното наследство

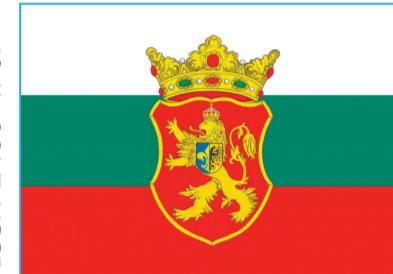
Стр.

Ново Братство

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА III • БРОЙ 50 • 31 август 2018 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Х-то редовно заседание на НС на българското малцинство в Сърбия

Инициатива за откриване на паметник на Христо Ботев в Босилеград

Стр.

Среци и разговори

Васко Тодоров Ферча, някогашен ръководител на Димитровградска община и настоящ жител на с. Сенокос

Село, на което не му дават да умре!

Стр.

В босилеградската гимназия

Стр.

12 първокласници ще се учат на майчин български език

Републиканското правителство отпусна

231 000 динара за изготвяне на план за генерална регуляция на Община Босилеград

Стр.

*Миляна
Николов,
ученик на
випуска в
босилеградското
основно
училище*

Стр.

Наскоро 26-ото издание на „Пленера Погановски манастир“

Изпратени покани до 17 художници

Стр.

интегрира мултикультурното развитие между Сърбия и България

Портал

FAR

Изборите за национални съвети

Изборите за национални съвети на националните малцинства ще се проведат на 4 ноември

Министърът за държавна администрация и местно самоуправление Бранко Ружич на 17 август насочи редовните избори за национални съвети на националните малцинства, които ще се проведат на 4 ноември т.г.

Свои представители в националните съвети ще избират 22 регистрирани малцинства. Осемнадесет малцинства са изпълнили условието за преки (непосредствени) избори на членове на националните съвети и това са: албанското, ашкалийското, башняшкото, българското, буневашкото, влашкото, гръцкото, египетското, унгарското, германското, полското, ромското, румънското, русинското, словашкото, словенското, украинското и чешкото. Избори посредством електори ще бъдат организирани за четири малцинства - македонското, хърватското, черногорското и руското.

Преките избори се провеждат, когато повече от 40% от членовете на едно национално малцинство са регистрирани в отделния избирателен списък. Националните малцинства, които не изпълняват това изискване, ще избират чле-

новете на националния съвет чрез електори на изборно събрание. Крайния срок за предоставяне на кандидатските листи за преките избори е 15 дни преди провеждането на изборите, т.е. 30 дни преди провеждането на изборите посредством електори.

Министърът отново призова всички граждани, принадлежащи към националните малцинства, които живеят в Сърбия, да упражнят правото си на вот и да се запишат в отделния избирателен списък.

“След четири години отново ще се проведат редовни избори за националните съвети, които органи са много важни за опазването на традицията, културата, употребата на езика и писмото на малцинствата. В отделните избирателни списъци са регистрирани около 475 000 граждани на Сърбия”, каза министър Ружич. Той заяви, че Министерството на държавната администрация и местното самоуправление е получило похвала за тези закони от международните институции.

“През изминалата период работихме заедно с националните съвети на националните

малцинства върху търсенето на най-добрите решения за упражняване на техните права. Днес нашата страна е положителен пример за държава, която е подобрila малцинствените права по отношение на най-високите международни стандарти. Заради този факт, както и зради факта, че 13% от населението в Сърбия са принадлежащи към националните малцинства, трябва да бъдем много горди”, каза министърът.

Редовните избори за членове на националните съвети на националните малцинства се провеждат на всеки четири години. Националните съвети могат да имат най-малко 15, а най-много 35-има членове. За националните малцинства, чийто брой според резултатите от последното преброяване е под 10 000 души, националния съвет наброява 15 члена, или 35, ако броят надхвърля 100 000 души. Съветите могат да имат и 19, 23 и 29 члена, в зависимост от броя на принадлежащите към националното малцинство според резултатите от преброяването на населението.

П.Л.Р.

Медиите предават, че в автобуса е имало 33-ма пътници и шофьорът, които са се връщали от екскурзия до манастир „Света Богородица“, известен с името „Седемте престола“.

С решение на Министерски съвет понеделник - 27 август бе обявен за ден на национален траур в памет на жертвите от тежката катастрофа. За спасяването на пострадалите са били мобилизираны повече от 20 линейки, които транспортирали ранените в софийс-

ките болници „Пирогов“, „Св. Анна“, ВМА, „Царица Йоанна - ИСУЛ“, както и болницата в Своге.

Както предадоха медиите, автобусът е изгубил контрол на мокър асфалт, ударил се в два леки автомобила по пътя си и е излязъл от пътното платно. Машината се преобръща в 20-метрова пропаст и пада на циментова площадка под пътя. Участък от пътя, където е станала катастрофата, е изключително рисков и там често ставали инциденти.

Фирмата-превозвач притежава общо шест автобуса. Транспортното министерство я е проверявало преди няколко месеца, като всичко е било изрядно. Фирмата превозва деца към училище и детските градини, съобщават българските медии.

П.Л.Р.

Делегация от България в Пирот и Димитровград

Да се сключи Меморандум за сътрудничество

Делегация от България, в чийто състав бяха: Иlian Тодоров, областен управител на Софийска област, Петър Харалампиев, директор на Държавната агенция за българите в чужбина, Николай Борисов, зам.-областен управител на Софийска област, и Едвин Сугарев, генерален консул на Р България в Ниш, тези дни проведоха работна среща с управителя на Пиротски окръг Драгана Тончич, на която стана дума предимно за склучване на Меморандум за сътрудничество между Софийска област и Пиротски окръг.

Обсъдени бяха потенциалите за сътрудничество в

сферите на икономиката, туризма, образованието и културата. Особен акцент бе сложен върху туризма и разгъщането на т. нар. общи поклоннически маршрути.

Делегацията от България посети и КИЦ „Цариброд“, където с представителите му говори предимно по темата за разширяването на маршрутите на поклоннически туризъм в общината. По време на разговорите станало дума и за възможните посещения на ученици от двете димитровградски училища на вилата на областната администрация в курорта „Боровец“.

Б.Д.

Х-то редовно заседание на НС на българското малцинство в Сърбия

Инициатива за откриване на паметник на Христо Ботев в Босилеград

Националният съвет на българското национално малцинство в Сърбия задвижи инициатива за откриване на паметник на Христо Ботев в Босилеград на Х-то си редовно заседание, което на 23 август се проведе в заседателната зала на Общинската администрация в Босилеград. Председателят на НС Владимир Захарiev изтъкна, че предложението е било дадено от Общинския съвет в Босилеград. Планирано е паметникът да бъде издигнат в центъра на града наблизо до паметника на Васил Левски. Бе изтъкнато, че общината от своя страна ще осигури всички необходими документи и други условия за изграждане на паметника, докато разрешение за поставянето му трябва да вземат съответните държавни органи.

На заседанието бяха приети и предложението за задвижване на инициативи за откриване на гранично-пропускателни пунктове в местността

„Славче“ край босилеградското село Извор и в село Петачинци в Димитровградска община. Инициативата за откриване на граничния пункт в Извор е предложила Общинският съвет в Босилеград, докато тази за откриването на граничен пункт в село Петачинци предложи д-р Ангел Йосифов на самото заседание.

Членовете на съвета разискваха и състоянието в сферите на образоването, информирането, културата и служебната употреба на майчиния език. Зам.-председателят на НС Стефан Стойков подробно запозна присъстващите с дейностите на съвета през изтеклия период, свързани с превода и печатането на учебници на български език, откриването на паралелки с обучение на майчин език в Босилеград, проведеното Републиканско съревнование по български език, работата на „Ново Братство“ и „Нова

Радиотелевизия Босилеград“, основател на които е Националният съвет и др. Той подчертава, че по време на мандата на сегашното ръководство на НС е създадена възможност актовете за раждане за приналежащите към българското малцинство да се издават на майчин български език, а вече са извършени необходимите подготовкни и удостоверенията за гражданство да бъдат издавани на български език.

На заседанието присъстваха 10 от общо 19 членове на Националния съвет, а всички точки от дневния ред бяха приети единодушно. Освен 8-те членове на съвета от листата „Това сме ние“ от Босилеград, присъстваха и зам.-председателката на съвета Славица Васов и д-р Ангел Йосифов от Димитровград.

В края на заседанието по точката „въпроси и предложения“ председателят на НС Владимир Захарiev каза, че Националният съвет винаги

трябва да работи в интерес на цялото българско малцинство без оглед в коя част на Сърбия живее и добави, че ще предложи новоизбраният Национален съвет, който ще бъде учреден след изборите, насочени за 4 ноември, да извърши изменения в Устава на съвета, според които седалището на НС да бъде ротационно - по

една година или шест месеца в Босилеград и Димитровград, или в някой друг град в Сърбия, където живеят българи. Захарiev изтъкна, че това не е последно заседание на Националния съвет в този мандат, понеже през октомври преди изборите ще бъде проведено и едно заседание в Димитровград.

П.Л.Р.

Републиканското правителство отпусна 231 000 динара за изготвяне на план за генерална регулация на Община Босилеград

Вицепремиерът и министър на строителството, транспорта и инфраструктурата Зорана Михайлович и зам.-председателят на Община Босилеград Стефан Стойков миналата седмица в Белград подписаха договор за съфинансиране на проект за изготвяне на план за генерална регулация на Община Босилеград. За реализацията на проекта „Основни изменения на Общия устройствен план на Община Босилеград“ министерството е отпуснало 231 000 динара, а същата сума обезпечава и общината.

За изготвяне на необходимите документи, предимно планове за генерална регулация,

правителството е отпуснало 29,5 милиона динара за помощ на 7 града и 19 общини в Сърбия.

По повод подписването на споразуменията с представителите на градовете и общините министър Михайлович заявила, че целта на правителството е до края на годината всички градове и общини да имат такива планове и припомнила, че в Сърбия вече се работи върху изготвянето на електронен кадастър, а всичко с цел създаване на по-добри условия за граждани.

П.Л.Р.

били обсъдени възможности за съдействие и помощ при реализация на редица проекти от областта на спорта и културата, с цел създаване на по-добри условия за спортуване и развлечението на децата и младежите в общината.

П.Л.Р.

Хардкор концерт в Босилеград

По инициатива на Владан Васев, треньор на баскетболната секция към Спортното дружество „Младост“, в малката зала на Културния дом в Босилеград на 24 август се проведе концерт с участие на хардкор бандите REDOUND от София, BLANKFILE от Белград и MUD FACTORY от Враня. Заедно с Васев и баскетболната секция организатори на мероприятиято бяха и Община Босилеград и Центърът за култура.

Преди началото на концерта Братислав Бата Джорджевич, координатор на „Фондацията за спорт на младите“,

който е баща на селекционера на националния отбор по баскетбол на Сърбия Александър Джорджевич, и Милан Новакович, собственик на фирмата „Напек“ от Белград, и баща на водача на белградския хардкор състав BLANKFILE, на членовете на баскетболната секция подариха комплекти спортни екипи и съоръжения. На церемонията присъстваха и представители на общинското ръководство начело с кмета Владимир Захарiev.

Преди концерта Бата Джорджевич и Милан Новакович се срещнали с кмета и с общинското ръководство. На срещата

Публичното предприятие за строителни площи и пътища в Босилеград

Обезпечават питейна вода за жителите в селата

Публичното предприятие за строителни площи и пътища в Община Босилеград и през това лято трябва да кара цистерни с питейна вода в селата, в които през летните месеци липсва вода за битови нужди и напояване на добитъка.

Директорът на предприятието Страшко Апостолов изтъква, че през юли и август

са карали питейна вода в село Ресен - в махалите Бара, Томанска и Стоймирови, в горнолисинската махала Ябучие, както и на някои домакинства в селата Млекоминци, Зли Дол и др. „В някои села изворите и водоемите през лятото пресъхват и хората просто нямат вода за пие, лична хигиена

и за напояване на добитъка.

Затова, след като хората ни се обадят, ние реагираме мигновено и изпращаме цистерна с питейна вода. Доколкото е необходимо, ангажира се и цистерната на Комуналното предприятие „Услуга“, добави Апостолов и подчертава, че такива инициативи предприятието реализира вече 5 години.

Предишните години публичното предприятие е карало питейна вода и в селата Извор и Белут, обаче там проблемът вече е решен, понеже общината е построила водопровод от извора в с. Извор, водата от който ползват и потребителят в града.

П.Л.Р.

В организация на Народното събрание на Р България и КИЦ Босилеград

Бесплатна лятна почивка

50 деца от Босилеград и тази година бяха на бесплатна почивка в черноморския курорт Равда. Летуването на децата бе организирано от КИЦ „Босилеград“ и Народното събрание на Република България, което е спонсорирано престоя и хра-

ната на летовниците. Деца пребивавали в курорта от 10 до 20 август, а били настанени в Сливенския лагер в Националния детски комплекс в Равда.

Освен от Босилеград в групата били и 6 българчета от Враня, организирани от ново-

формирания Център за сръбско-българско приятелство във Враня.

Почивката на море КИЦ и Народното събрание традиционно организират всяка година повече от две десетилетия.

П.Л.Р.

Димитровград

Програмата за отбелязване на Деня на община Димитровград

Организационният комитет за отбелязване Деня на община Димитровград – 21 септември, определи празничната програма, от която стана ясно, че празненството ще продължи три дни – от 20 до 22 септември.

На 20 септември ще се проведе концерт на духови оркестри, който съвместно организират Сдружението на царибродчани „Паметник“ от Белград и органите на местното самоуправление.

На 21 септември ще бъде отслужена празнична служба в местния храм „Рождество на Пресвета Богородица“, след която ще тръгне литийно шествие из улиците на града.

И този път на централната градска улица ще бъде организиран панаир на традиционните занаяти. През същия ден в следобените часове ще се проведе тържествена сесия на местния парламент, на която ще бъдат връчени признания на заслужили лица, ведомства и на други организации и институции, дали принос за развитието на общината.

В събота на 22 септември край Смиловските язовири ще се проведе Панаир на бал-

кански агробиодиверситет, докато в СЦ „Парк“ ще бъде организирано мероприятието „Буркан срещу буркан“ (сръбноване по приготвянето на „айвар“), както и мероприятие, посветено на местния турнир по футбол, когато ще бъде представена и монографията за тази спортна проява, чийто автор е известният журналист и публицист от Ниш по потекло от Димитровградско Слободан Кръстич.

Б.Д.

Подготовки за новата учебна година

В босилеградската гимназия

12 първокласници ще се учат на майчин български език

През учебната 2018/2019 година в босилеградската гимназия ще се учат 213 ученици, със 7 повече от предишната учебна година. Във всички класове ще има по три паралелки - по една, в която обучението изцяло се провежда на майчин български език, и по две с обучение на сръбски език.

В първи клас са се записали общо 56 ученици, 44-ма от които ще се учат на сръбски, а 12 на български език. Във втори клас ще се учат 47 ученици - 8 на български и 39 на сръбски; третокласниците са 54-ма – от които 12 на български и 42-ма на сръбски, а в четвърти ще се учат 56 ученици - 13 на български и 43-ма на сръбски език.

В ОУ „Христо Ботев“ в Димитровград

На 3 септември в училищата в Сърбия ще стартира новата учебна година. Вече възстановеното ОУ „Христо Ботев“ в Димитровград е готово да посрещне своите ученици. Особено се радва на тези, които за първи път ще седнат в училищните скамейки, а те са 52-ма на брой – 39 първолаци ще се учат в централното училище, 12 - в подведомствената паралелка в Желоша и 1 ще тръгне на училище в с. Трънски Одоровци. Както научихме от директора на учебното заведение Катарина Симеонов, приятна новина е, че от тази година ще има паралелки в I и V клас с двуезиково обучение - на сръбски и български език с елементи на националната култура. Според определянето на родителите очаква се 15 първолаци да се обучават по новата система, а при петокласниците паралелката ще наброява 24-ма ученици. За съжаление нито един от родителите не се

Преди началото на новата учебна година Гимназията в Босилеград няма кадрови проблеми, понеже разполага с квалифицирани преподаватели по всички предмети, изтъква директорът на ведомството Владимир Григоров. Той посочи и че по време на лятната ваканция са варосани една част от класните стаи, а почистени са и уредени всички, коридори и други помещения в училището.

П.Л.Р.

е определил детето му да се обучава изцяло на български език.

Заради постоянно намаляване броя на учениците възниква и проблема с недостига на часове за пълна норма на някои учители. Проблемът предстои да се решава, а за да бъде облекчен, ръководството е изпратило иск до Министерството на образованието да разреши формиране на група за целодневно обучение (занималня). Очаква се министерството да прояви разбирателство и да даде положителен отговор на иска.

Д.Х.

Димитровград

Кметът Димитров прие Светислав Пешич

Кметът на Димитровградска община д-р Владица Димитров неотдавна проведе работна среща с представители на Пиротската камара, с които разговаря по темата за откриване на Спортна баскетболна академия, която организация със съвместни финансови и логистически дейности би трябвало да сформира Град Пирот и Община Димитровград. В делегацията на камарата бе и прословутият сръбски баскетболен треньор по потекло от Пиротско Светислав Кари Пешич.

След срещата Димитров заяви, че Община Димитровград е готова да участва в сформирането на съответно стопанско дружество (засега не е известно каква ще бъде официалната му форма), което ще работи върху създаването на качествени баскетболисти в този край.

Светислав Пешич каза, че такива организации същест-

Б.Д.

Новини от Звонско

Сайт за туристическите потенциали на Звонско и Дерекулско

С помощта на Община Костинброд и Министерството на туризма на България накърно ще бъде изгответ сайт за туристическите потенциали на Звонско и Дерекулско. Новината пред „Ново Братство“ сподели Иван Таков, ръководител на клона на Националния съвет на българското малцинство в с. Звонци и член на Изпълнителния общински съвет на Бабушнишка община.

Таков добави, че специалисти от Костинброд и посоченото министерство ще посетят района, за да съзират потенциалите за развитие на туризма и да наберат необходимия материал, който ще залегне в сайта. За целта гостите от България ще използват и дрон.

Очаква се линейка

До края на септември амбулаторията в с. Звонци ще трябва да получи линейка от Министерството на външните работи на България.

Липсата на такова превозно средство от известно време представлява голям проблем за здравното ведомство, към което за помощ се обръщат не само жители на Звонско,

уват в много места в страната и чужбина. Подчертава значението ѝ за развитието на спорта и особено баскетбола в този край. В нея ще се обучават не само деца от Пирот и Димитровград, но и от целия регион, каза той.

Очаква се дружеството да бъде сформирано до края на годината.

Самият Светислав Пешич има завидна спортна карiera. От БК „Пирот“ през 70-те година на миналия век е преминал в белградския „Партизан“, след което е играл и в сараевската „Босна“, с който отбор е спечелил титлата на европейски клубен шампион. Успехите му като треньор са много. Нека да напомним, че представителният отбор по баскетбол на Сърбия и Черна гора „под неговата диригентска палка“ е бил световен и европейски шампион.

Б.Д.

но и от селата в Дерекулския край, които официално принаследват към Димитровградска община – Трънски Одоровци, Куса врана, Петачинци и Искровци.

300 хиляди динара за проект

Изпълнителният общински съвет на Община Бабушница на неотдавнашното си заседание взе решение да се заделят 300 хиляди динара за проекта за пътя между селата Звонци и Ракита. Проект за изграждане на пътя между двете села съществува от години, но междувременно са възникнали нови обстоятелства, в резултат на което се е наложило някои сегменти от него да бъдат коригирани.

От члена на ИОС от Звонско Иван Таков „Ново Братство“ разбра, че се полагат усилия да се стигне до „подновяването“ и на съществуващия от години проект за изграждане на водопровода Вучицел-Ракита-Звонци-Звонска баня. Община Бабушница в момента не може да отдели средства за целта, но съществува възможност те да бъдат получени от държавната хазна, съответно от бюджета на някое от министерствата към Правителството на Сърбия.

Б.Д.

Нов успех на митничарите на ГКПП „Градина“

Иззети златни накити на стойност 5 млн. динара

Сръбските митничари на ГКПП „Градина“ край Димитровград тези дни отбелязаха още един успех, като иззеха златни бижута на стойност над 5 miliona dinaara, които неизвестен извършител опитал да внесе в страната.

Златото (във вид на обици, пръстени, гривни и др.) било укрито в рейс с турски регистрационни номера, който поддържа връзка между Истанбул и Нови Пазар. Бижутата били укрити в пластмасова кутийка за храна и в бутилка, прерязана наполовина.

Никой от пътниците не признал, че накитът е негов, така че с вината за извършеното престъпление бил нагърбен водачът на рейса, който е от Нови пазар.

Б.Д.

Димитровград

Пакети за социално слабите пенсионери

Сдружението на пенсионерите в Димитровград дава хуманитарни пакети на членовете си. Стойността на един пакет, който съдържа основни хранителни стоки (захар, олио, брашно...) възлиза на около 500 динара.

От ПИО фонда за целта са пристигнали около 19 500 динара. Останалите средства до 50 000 динара, колкото са запланувани за цялото начинание, ще бъдат заделени от бюджета на Сдружението на пенсионерите.

Председателят на организацията Асен Радоицев сподели, че пакети би трябвало да получат около 100-ина членове. Условието е пенсиите им да не надминават 14 000 динара.

Б.Д.

ОО на ЧК в Босилеград

Акция по кръводаряване

Общинската организация на Черния кръст в Босилеград със съдействието на Института за кръвопреливане от Ниш на 28 август в Здравния дом в Босилеград организира акция по кръводаряване, в която се включиха 31 кръводарители от общината. Сред хуманистите бяха и две жени, както и един, който за първи път дарил ценната течност.

От началото на годината ЧК и Институтът от Ниш съвместно организираха две акции, а планирано е до края на годината да бъде организирана още една.

През 2018 година босилеградският Червен кръст е организирал пет акции, в които се включиха общо 209 кръводарители. Най-много (около 100) са се отзовали на инициативата, която ОО на ЧК и общината организираха през март за нуждите на Военномедицинската академия в Белград.

П.Л.Р.

Димитровград

Започна асфалтирането на пътя от Желюша до Поганово

Неотдавна започна асфалтирането на пътя между селата Желюша и Поганово. Първата фаза подразбира асфалтиране на пътя от Желюша до Планиница с дължина 4 километра и за нея са обезпечени 42 348 000 динара от бюджета на предприятието „Пътищата на Сърбия“.

Както пред медиите сподели помощник-кметът на община Жан Цоневич, широчината на пътя ще бъде 3,5 метра, а дебелината на асфалтовата настилка 6 сантиметра. Срокът за завършване на първата фаза е средата на ноември т.г.

Извършител на работите е фирмата „Трайс ПЗП“.

Б.Д.

Във височкото село Сенокос

Прожекции на филми на Владимир Манич

В навечерието на патронния празник на село Сенокос „Св. Пантелеймон“ в това височко село, разположено в крайната североизточна част на Димитровградско, бяха прожектирани документалните филми „Спомени за стария Сенокос“ и „Когато камбаните загъхнат“, автор на които е извест-

тният краевед по потекло от района на Висока, с. Изатовци, Владимир Манич.

Той от десетилетия живее и работи в Ниш, но родния край носи в душата си и за него досега е заснет редица документални филми от голямо историческо и културно значение.

Б.Д.

Завършено е асфалтирането на пътя между Трънски Одоровци и Куса врана

Празник за кусовранци!

Жителите на едно от най-отдалечените села в Димитровградско - Куса врана, трябва да черпят. Неотдавна бе завършена третата фаза от асфалтирането на пътя между тяхното и село Трънски Одоровци в района на Дерекула.

Дължината на последния асфалтиран участък от пътя бе около 2400 метра. За асфалтирането са изразходвани 30 miliona dinaara, които в размер 50 : 50 на сто са заделени от общинския, съответно републиканския бюджети.

Широчината на пътя е 4 метра. Дебелината на асфалтовата настилка е 6 сантиметра. Покрай пътя са изградени канавки за атмосферни води, докато на места (с обща дължина от около 400 метра) са поставени и бордюри, съответно изградени са риголи. Извършител на работите е пиротската фирма „Друмови А и Д“ от Пирот.

В село Куса врана постоянно живеят около 80-ина души, повечето от които са на пре-клонна възраст.

Б.Д.

Димитровград

Нов асфалт за част от ул. „Сутјеска“

След като работниците на димитровградското обществено предприятие „Комуналец“ „подновиха“ водопроводната инсталация на част от улица „Сутјеска“, тя тези дни получи и нова асфалтова настилка. Става дума за участъка от свързането ѝ с улица „Св. св. Кирил и Методий“ до млекарницата „Стара планина“ с дължина 450 метра. Стойността на инвестицията е пет милиона динара, които са заделени от бюджета на посочената комунална фирма. Асфалтирането извърши фирмата „Друмови А и Д“ от Пирот.

Както вече стана практика в Димитровград, на улиците, на които се подменя водопроводната инсталация, се слага нов асфалт, а старият се премахва напълно. Така ще бъде и с асфалта на улица „Светосавска“, на която в момента се работи върху подменянето на водопроводните тръби.

Б.Д.

Миляна Николов, ученик на випуска в босилеградското основно училище

За Миляна Николов, ученик на тазгодишния випуск в Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград, преподавателите не пестят комплименти, изтъквайки нейната всеотдайност, упоритост и постоянство в ученето.

Очакваш ли да бъдеш отличена с наградата ученик на випуска и как се чувстваш след полученото признание?

- Тайно се надявах да спечеля престижното признание, понеже през цялото си образование бях пълна отличничка и носител на редица престижни ученически награди. Чувствам се изключително горда и поласкана от полученото отличие, което за мен представлява огромна чест и награда за дългогодишния ми упорит труд. Същевременно то ме задължава да продължа още по-сериозно да уча и да го оправдая. Искам да подчертая, че в нашия випуск имаше много силни ученици и носители на грамотата „Вук Караджич“. В същия клас с мен учеше и по-малката ми сестра Валерия, която също е пълна отличничка, носител на Вуковата грамота и на редица престижни ученически признания. Тя също беше сред най-сериозните кандидати за наградата.

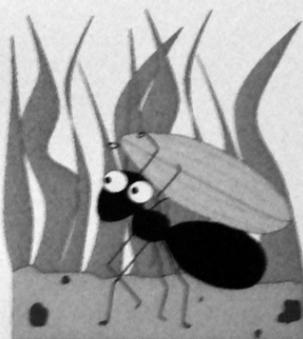
Какво според теб е необходимо на един ученик да стане първенец на випуска?

- Основно е да бъдеш трудолюбив, упорит и внимателно да следиш лекциите на часовете, което много облекчава ученето на уроците във всички предмети и да настояваш да разширяваш знанията си с помощта на енциклопедии, книги, интернет и др. Още от първи клас имах амбицията да уча редовно и винаги се стараех да съгласувам ученето и времето за развлечение след учебните занятия.

На кого най-много дължши за успехите в училището?

- Най-голяма подкрепа винаги ми бяха родителите Тони и Ясмина. Когато бях малка, заедно с тях учех първите букви и песнички, решавах задачи... Изказвам благодарност и към началната ми учителка Верка Алексова, която умело ни мотивираше и у нас развиваше интереса към книгата и усвояването на нови знания. Освен с родителите, за някои въпроси и задачи се консултирам и със сестра ми Валерия, както и с баба ми Златка, която бе пре-

МРАВ И ЗРНА КУКУРУЗА

**Миляна Николов
Босилеград 2018.**

подавателка по сръбски език в гимназията, а сега е пенсионерка.

Kои са любимите ти предмети?

- Макар че редовно уча уроците по всички предмети, най-голям интерес изпитвам към природните науки, преди всичко към математика и физика.

Какви награди си печелила от ученически състезания?

- Имам спечелено едно първо и едно второ място от републиканските състезания по български език. Два пъти участвах и в републиканските състезания по техническо образование и информатика, като предварително завоювах първи места на окръжните състезания във Враня. Редовно съм участвала и в окръжни състезания по математика и биология, както и по други предмети.

* Като награда за титлата ученик на випуска училището подарило на Миляна Енциклопедия на български език, а очаква се да ѝ бъде присъдена награда от Училищното управление в Лесковац, което по традиция награждава най-добрите ученици от основните училища в Пчински и Ябланишки окръг. Миляна изтъква, че за постигнатите успехи в училището тя и сестра ѝ Валерия вече получили награда от родителите си - почивка на море в Гърция.

Какви са плановете ти за бъдеще?

- От 1-ви септември ще бъда ученик в босилеградската гимназия. Смяtam, че гимназията предлага най-големи възможности за разширяване на знанията в много сфери. В момента съм съсредоточена единствено върху обучението в гимназията и смяtam, че все още има време по-сериозно да си обмисля накъде да тръгна след гимназията. Все пак смяtam, че бъдещата ми професия ще бъде свързана с природните науки.

За Миляна свободно може да се каже, че освен че е първенец в училището, тя е и момиче с всестранни интереси. Обича да играе волейбол, да слуша музика, да се разхожда с приятелките, да пише стихове и приказки... Тази година издаде първата си самостоятелна книга под название „Мрав и зрна кукуруза“, в която са събрани 40 стихотворения и приказки. Първата творба на Миляна издаде Народната библиотека „Христо Ботев“ в Босилеград, а очаква се да бъде организирана и нейна официална промоция.

Младата писателка ни разказа, че още от началните класове е започнala да пише стихове и подчертала, че просто има вроден талант към литературното творчество.

- Винаги намирам време да творя и постоянно откривам нови мотиви. За мен поезията представлява тайна, която настоявам да открия и докосна. Творбите си често посвещавам на най-близките ми хора, на някои случаи от живота, просто на всичко, което е около мен и което ме вдъхновява. Сега съм по-голяма и вече пиша стихове на по-сериозни теми, споделя тя.

П.Л.Р.

Изложба в Галерията „Методи Мето Петров“

Представи се Динко Ненов от Смолян

В димитровградската галерия миналия петък бе открита изложба от картини на българския художник Динко Ненов. Той е роден през 1960 година в Смолян. През 1979 година е завършил ССХУ за сценични кадри, докато през 1992 година се е дипломирал в НХА „Н. Палович“ в София, специалност дизайн.

Динко Ненов (вляво) с управителя на галерията Зоран Андонов

на групата на пловдивските художници. Негови пластики и картини са притежание на галерии или се намират в частни колекции в Италия, Словакия, САЩ, Холандия, Германия, Норвегия, Австрия, Япония, Обединеното кралство и множество други страни. Носител е на многобройни отличия за живопис, пластика, пърформанс и керамика.

Съдейки според биографията му, става дума заrenomиран художник, с който галерията в Димитровград сполучи. Посетителите имаха възможност да се наслаждават на около 40 негови картини, изработени в различни техники и по различни теми. Преобладаващата тема все пак бе музиката, предвид, че Ненов е голям любител на музикалното творчество и предимно на джаза. Както каза на откриването на експозицията си в Димитровград, навремето дори е водил

и едно музикално предаване по националната българска телевизия.

От картините става ясно, че Ненов е художник с изграден собствен стил, който за някои е интересен, а за други може би не. Някои дори са склонни да твърдят, че определена част от картините му не са завършени, но това може би е само мираж, тъй като всеки художник при сътворяването има

правото да усети момента кога трябва да остави палирата.

Създава се впечатлението, че художествият му „почерк“ не оставя равнодушен никой. От творбите му сякаш блика немалка доза емоционалност и импулсивност, които особености на художественото му творчество са параметър, че става дума за истински художник, съответно – художник по съдба.

Б.Д.

Гост на „Ново Братство“ – Емил Петров, писател

Не живеем във времето на руските класици

Димитровградският литературен деец Емил Петров неотдавна публикува поредната си книга. Става дума за романа му „Разрез“, който предизвика голям интерес сред почитателите на литературата не само в общината, но и по-широко.

Поканата да проведем разговор за „Ново Братство“ Петров прие радушно. Вниманието фокусирахме предимно върху най-новото му „литературно чадо“.

* Г-н Петров, как върви продажбата на романа „Разрез“?

- Доволен съм. За един месец са продадени около 20 на сто от тиража, съответно 120 екземпляра от печатните 500.

* Размисляте ли вече и за второто издание?

- Да, размислям. Доколкото продажбата продължи добре, мисля, че ще се стигне до второто издание.

* Стилът на списването и на този, както впрочем и на първия Ви роман „Черните гори“, в литературата е известен като „течение на свестта“. Охотно ли се определихте за този стил или пък той се наложи по себе си, в съответствие с предопределения тип на сетивността, който притежава-

- Това бе най-подходящият стил да изразя това, което чувствам. Адекватен бе като инструмент за разкриване на това, което у мен кипеше от години, а трябваше да види бяло видело, придобивайки вид на прозаична творба, съответно роман.

* Не кажем, че изборът на стила не е добър, нито пък, че е скучен. На едни читатели този стил пасва, на други не. Все пак нека да Ви попитаме поради чистата любознателност, можем ли да очакваме в някоя следваща прозаична творба да промените стила на списването, в смисъл фабулата да придо-

бие по-силна структура, образите да бъдат изградени по-плътно...?

- Не, затова няма нужда. Вижте, времето, в което живеем, не съвпада с времето, в което са живеели руските класици. Днес просто не е нужно образите да се изграждат по по-обстоен и попълтен начин и да се прави по-силна фабулна структура. Нямам време това да го правя, тъй като ритъма на мой живот, както и ритъма на живота на днешния, да се изразя метафорично, „консуматор на продукта на литературното деяние“ е много бърз. Казано

по-инак - читателят няма време да се занимава с такива неща.

На читателя му предоставям възможността в своята психика да изгради образите по начина, по който си иска. Не е нужно да го натоварвам с обстойни дескрипции, елaborации, анализи... Бих казал дори, че не е нужно да подце-

нявам интелекта му. За мен е важно посланието. Значи, конкретен отговор на въпроса Ви би бил, че стила на списването нямам намерение да променям.

* Писателите по принцип не обясняват „какво са искали да кажат“ и ние, разбира се, въпроса ни няма да насочваме в тази посока. Заключения от прочетеното трябва да си правят самите читатели. Отговорете ни обаче на въпроса изпитахте ли като писател определена доза обществена одговорност, припомнайки ни за фактите и събитията, които доведоха до разрухата на една система, поради който факт буквально бяха опростени животите на много хора?

- Разбирам същността на въпроса ви, но не бих можал да кажа, че като писател съм изпитвал някаква доза обществена отговорност или пък, че съм почувстввал, че върша някаква благородна обществена мисия. Като

писател единствено изпитваш нужда да говоря за мотивите да се върши зло и да се отмъщава. За това говорих, описвайки усташеските действия при хърватите, които са християни, но този факт не им е пречил да вършат зло срещу друг народ, който също е християнски. А това тяхно действие противоречи на една от Божите заповеди – Не убивай! В книгата ми между другото символично се промъква мисълта, според която „разрезът се върши с цел да не „експлодира“ гнойта“.

* По принцип отбягвате да промовирате творбите си. Да очакваме ли все пак промоция на най-новия Ви роман в Димитровград?

- Първо, не съм съгласен с констатацията ви, че отбягвам промоциите. В Димитровград впрочем се проведоха промоции на две мои стихосбирки. Вижте, организирането на една качествена промоция в никакъв случай не е лесна работа. Такъв съм човек – когато нещо правя, искам да го правя на ниво. Не ми се иска да правя промоции, които ще приличат на карикатури.

Трябва да се планират средства предимно за гостите, които ще дойдат от по-далече. В момента не мога да разчитам на финансова подкрепа за тази цел от други източници. Естествено промоцията би могла да се организира и, да се изразя по неконвенционален начин, „в някаква получастна режисура“, но във финансово отношение се изчерпаха много, подготвяйки за печат новия си роман. Тук е и проблема със свободното време на участниците в промоцията, както и с моето свободно време, предвид, че имам професионални ангажименти.

Въпреки казаното дотук, планирам да зарадвам почитателите на литературното ми творчество в Димитровград най-вероятно през средата на септември, организирайки представяне на „Разрез“ в НБ „Детко Петров“. Междудвременно, тъй като това е желанието на издателя „Вране“ от

Емил Петров живее и твори в Димитровград. Член е на Сдружението на писателите на Сърбия. Литературния му актив включва стихосбирките: „Изгубените острови“ (1996 г.), „В изгубения град“ (2000 г.), „Полет към сумрака“ (2003 г.), „Потъналите кораби“ (2007 г.) и „Глина прахоляк и малко спомени“ (2013 г.). Преди няколко години той публикува първия си роман „Черните гори“, а преди няколко седмици и романа „Разрез“.

Ниш, романът ми ще бъде представен в град Лапово.

* Какво стана с поезията? Продължавате ли да пишете и стихове? Размисляте ли за нова стихосбирка?

- Не, вече нямам време за поезията. А и вдъхновението ми за поетическото творчество май вече не е на ниво.

* Г-н Петров, благодарим Ви за разговора и Ви пожелаваме много късмет в по-нататъшното Ви занимаване с литературното творчество.

- Благодаря и на Вас за вниманието, което насочвате към литературното ми творчество.

Разговора проведе:
Б. Димитров

Проект на Центъра за култура „Босилеград“

Формиране на център за цифровизация на културното наследство

Центрът за култура „Босилеград“ започна реализация на проекта „Формиране на цифров център и цифровизация на културното наследство на Босилеградско“, който спечели по конкурса на Министерството на културата и информирането на Република Сърбия.

На пресконференцията по повод началото на проекта директорът на Центъра за култура и ръководител на проекта Воислав Божилов заяви, че стойността на проекта възлиза на 667 722 динара, от които 500 хляди осигурява Министерството на културата и информирането

на Република Сърбия, 133 544 - Община Босилеград и 34 177 дин. изпълнителят на проекта - Центърът за култура „Босилеград“.

- Целта на проекта, който ще продължи до края на годината, е съхраняване на културното наследство на Босилеградско за бъдещите поколения, които с помощта на съвременните информационни технологии ще имат достъп до тях. Посочената сума ще бъде използвана за оборудване на едно помещение в Културния дом с професионален скенер и компютри със специализирани софтуери, както и закупуване на професионален цифров

фотоапарат. Устройствата ще бъдат използвани за цифровизация на вестници, списания, редки книги, стари документи,

изтъкна Божилов и добави, че за начало ще започнат с цифровизация на изданията на

вестник „Братство“ от 1959 до 1970 г.

При кандидатстването пред Министерството на културата и информирането писма за подкрепа на проекта са изпратили Община Босилеград, Основното училище „Георги Димитров“, Издателство „Ново Братство“ от Ниш и Народната библиотека „Христо Ботев“ от Босилеград.

Освен Божилов за реализацията на дейностите по проекта ще бъдат ангажирани и Горан Миланов и Любен Григоров, заети в Центъра за култура.

За празника Успение Богородично

Счита се, че празникът Успение на Пресветата Богородица е установен от апостолите. От далечни времена той се предшества от пост, който съединява в себе си два древни поста: някога един християни са постили преди празника Преображение Господне, а други - преди Успение на Пресвата Богородица. Константинополският събор, свикан през XII век, по времето на патриарх Лука, определя всички християни да спазват Успенски пост - от 1/14 до 15/28 август.

В деня на празника - 15/28 август, православните християни отдават прослава на блажената кончина на Пресв. Богородица. Преданието разказва, че архангел Гавриил се явил на Божията Майка с палмово клонче в ръка и й известил, че след три дни ще се престави отвъд. Същият този архангел навремето й благовестиил, че ще роди Спасителя

на света. Пресв. Богородица приема с радост и това негово известие. Тя се приготвила за своето отиване в небесно-духовния свят, където ще бъде със своя Син и Бог.

Обикновено, когато хората умират, това предизвика дълбока скръб у техните близки. Пък и човек, ако знае, че ще умре скоро, изпитва страх. Но точно обратното чувства тази, която е родила Божия Син. Нейната блажена кончина не ѝ носи скръб, а радост. При свършката на земния си път тя отива при своя Син, за да бъде вечно в радостта на райските селения. Затова в деня на празника светата Църква прославя Божията Майка в своите богослужебни песнопения като възходяща от земята към небето, обкръжена от ангели. Песнопенията възпяват светата Майка, пристигаща в райския небесен свят, и ангелите, удивляващи се на нейното идване.

Всички ангелски чинове се възрадвали на нейното успение. Ето защо такава смърт не може да носи огорчение, а единствено голяма радост. Църквата е нарекла смъртта на светата Майка успение, защото тя блажено е заспала и е преминала безпрепятствено в Царството Божие при своя Син и Бог, Иисус Христос. На Успение Богородично във всички храмове бе изписан праз-

ничния тропар: „При раждането си съхранила девството, при успението не си оставила света, Богородице. Преминала си към Живота, Майко на истинския Живот, и с твоите молитви избавяш от смърт нашите души.“

Пресв. Богородица е Майка на нашия Господ, но тя също е Майка на всички нас, които прибягваме към нея за помощ. Когато ни нападат скърби и

изкушения, ние дръзвено се молим: „Пресвeta Богородице, спаси ни“. Днес също очакваме нейната милост. В тези лукави времена, когато царят неверие, разколи, богохулства и всяка безнравственост, имаме особена нужда от нея, затова нека по-често пред нейната свята икона да просим Божията милост.

Подготви: Д. Христова

Наскоро 26-ото издание на пленера Погановски манастир”

Изпратени покани до 17 художници

* В тазгодишния пленер ще участват предимно художници от Димитровградско.

В годината, когато се отбележва значителния юбилей – 130 години на културата в Димитровградско, художественият пленер „Погановски манастир“ ще регистрира 26-ото си издание.

Идеята на организатора бе тази година в проявата да участват предимно художници по потекло от Димитровградско или пък чието творчество е свързано пряко или косвено с община. Според предварителната програма пленерът тази година ще се проведе през първата половина на септември, по-точно от 8 до 16 септември. Покани за участие са изпратени до: Йелица Донкова Ашанин и Милован Пенков от Ниш, д-р Саня Филипович и Мирияна Денкова от Белград, Душан Томов и Бранко

Николов от София, Димитър Димитров, Любомир Николов, Димитър Илиев, Теодор Илиев, Мича Митич, Николета Заркова от Димитровград, Георги Георгиев от Прокупле, Георги Иосифов от Нови Сад, Звонко Павличич от Лепосавич, Иrena Хайрович от Зренянин и Велча Велчев от Испания.

На 10 септември в Галерията „Методи Мето Петров“ ще бъдат представени участниците, след което ще бъде устроена изложба на творби, сътворени по време на минатогодишния пленер, която ще последва промоция на публикацията „25 години на художествения пленер „Погановски манастир“, автор на която е д-р Йелена Павличич.

Б.Д.

Започна Филмовият фестивал на актьорските постижения в Ниш

Ивайло Захариев в сръбски филм

Филмът „Южен вятър“ на режисьора Милош Абрамович откри тазгодишния Филмов фестивал в Ниш. На пресконференцията режисьорът каза, че вдъхновение за филма е намерил в деветдесетте години. Намерението му било да покаже жестоката действителност в един трилър. „Трийтилите при нас се реализират по-трудно от комедиите, които са с по-голяма традиция и затова този филм ми отне няколко години работа, но съм доволен от резултатите“ – изтъкна той. Догодина през есента по РТС ще бъде изложен сериал от десет епизода, като продължение на филма „Южен вятър“.

Главните роли във филма играят Милош Бикович и Драган Белогрълич, който каза, че е убеден, че Милош Абрамович с този филм е направил голяма стъпка напред за сръбското кино. Особено помни сцената с Небойша Глоговац и ролята, която той е изиграл запоследно. Актьора не доживя да види прожекцията на филма. Миналата година той получи Гран прито Наиса – главната награда на фестивала. На 30 август, рождения ден на Небойша Глоговац, ще се проведе среща в негова памет в киносалона Вилинград.

Във филма участва и актьорът от България Ивайло Заха-

риев, който бе сред сръбските си колеги и поздрави нишката публика. Захариев сподели, че за съжаление в България няма фестивал, посветен само на българското кино и на актьорските постижения, докато в Сърбия явно има много филми, щом вече 53 години съществува такъв фестивал. Българският актьор изтъкна, че е възхищен от Милош Абрамович, който е направил това усилие да го намери и да го убеди да участва в неговия филм.

Първата фестивална вечер зрителите избраха Милош Бикович за най-добър актьор.

Очаква се „Южен вятър“ да тръгне по кината от октомври месец.

С.Дж.

алното откриване на проявата бе изнесен концерт на фолклорния ансамбъл „Леминд“, организирано дефиле на мажоретките, фойерверки, а присъстващите забавляваха и духови оркестири.

През 7-те дни на фестиваля Лесковац ще бъде столица на барбекюто, а освен на вкусната храна, посетителите ще могат да се наслаждават и на богата културна и музикална програма. Мероприятието за 29-та поредна година събира любители на барбекюто от Сърбия и региона и промотира специалитетите, пригответи по оригинален начин на скара.

По време на Рошилиядата ще бъдат организирани концерти на известните изпълнители - Желко Йоксимович, Мира Шкорич, Драгана Миркович, Алек Исламович, Деян Петрович и Биг бенд.

Организаторите очакват тазгодишния фестивал да посетят над 500 000 посетители от Сърбия и чужбина.

П.Л.Р.

Среци и разговори – Васко Тодоров Ферча, някогашен ръководител на Димитровградска община и настоящ жител на с. Сенокос

Село, на което не му дават да умре!

* Г-н Тодоров, по време на социалистическото устройство село Сенокос „беше на мода“, тъй като в него бе сформиран прословутият Царибродски партизански отряд. Днес май вече не е така!

- Има истина в това. Тогавашни общински ръководства наистина обръщаха по-голямо внимание не само на Сенокос, но и на останалите села в северната част на общината. Днес май повече внимание се обръща на селата в южната част на общината. По време на социалистическото устройство в Сенокос бяха реализирани много комунални дейности. Благодарение на инициативата на някогашните членове на партизанския отряд „Момчил Войвода“ Сърба Златкович, Радослав Арсов и др., бе посторена паметна чешма в местността Изворище, асфалтиран бе пътят между селата Каменица и Сенокос, изграден местния водопровод, ток пристигна през средата на 70-те години...

* Как функционира местната общност?

- Местната общност не функционира. Затова ние, сенокощани, които живеем в Сърбия и чужбина, но се завръщаме в родното си село, бяхме принудени да сформираме сдружение, чрез което се опитваме да помогнем на селото, обръщайки се за помощ към всеки, който би можал да помогне.

* Колко постоянни жители има Сенокос?

- Някъде около 20-ина са постоянните. През летните месеци обаче в селото се завръщат и живеят към 100-ина души. Разбира се става дума за хора по произход от селото.

* Как стоят нещата със сигнализите на мобилната телефония, връзките за стационарните телефони, с телевизионните канали...?

- Сигналите на мобилните оператори не са добри. Имаме проблем и с роуминга, като се случва някои хора да извикват децата си във вътрешността на страната, не осъзнавайки, че са в роуминг. След това им стигат сметки на стойност от няколко хиляди динара. Стационарната телефония функционира, с нея нямаме проблеми. Що се отнася до телевизионните канали, с обикновена антена не се хваща почти нищо, така че сме принудени да качваме сателитни чинии и да плащаме абонамента. Лично аз ежемесечно отделям по 1 300 динара за сателитната чиния.

* Пощалоните идват ли навреме да ви донасят пенсийте, писмата, сметките...?

- Да, имаме късмет с пощалони. Казва се Славко, много е усърден и сме много доволни от него.

* В какво състояние е пътят от Каменица до Сенокос, който е око-

ло 3,5 километра?

- Не е в много добро състояние.

* Има ли кой да изсича храсталака покрай пътя?

- Ние, жителите на Сенокос. От време на време се организираме и провеждаме акции.

* С възстановяването на църквата „Св. Пантелеимон“ докъде се стигна?

- Над 90 на сто от възстановителните работи са завършени. Започнахме през 2005 година, когато изпратихме писма до сенокошани, които живеят навред из страната и в чужбина, с молба за финансова помощ. Начело на съвета за възстановяването на храма бе Симеон Александров - Сима Полицая, който за съжаление ни напусна

някогашния лидер на Европейската комисия Мануел Барозо, някогашния началник на Пиротски окръг Чирнич... Опитахме да се срещнем с кмета на Пиротско Владан Васич...

* Кои от посочените политици Ви удостоиха с отговор?

- Вучич не се обади, именно както и Дачич. От Зорана Михайлович пристигна отговор, че трябва да се обърнем към други органи, тъй като тя сама не е в състояние да решава проблемите ни, а с тях трябва да се захване някой друг. От началника на окръга не получихме отговор, докато Васич отбягна да се срещне с нас, вероятно поради факта, че селото ни не принадлежи към Пиротска община. Е, от Барозо получи-

Никой не върши контрол на водата. Хлоринатор към местния водопровод е сложен още през средата на 70-те години, но той междувременно се развали и не функционира от години.

* Откъде тогава се снабдявате с питейна вода?

- Вземаме я от други села – Каменица, Ръсовци, Височака Ръжана... А тази, която тече от чешмите ни, всъщност е техническа вода, която използваме за други цели. В центъра на селото имаме една обществена чешма и хора, които посещават селото ни като туристи, по принцип я пият, не знаейки, че тя всъщност не се контролира и че може би не е за пие. Значи покрай толова вода, ние се мъчим за вода. А имаме мостове над потоците, че изглеждаме като „малка Венеция“. Нека да кажа, че резервоара, който бе изграден благодарение на средствата от ЕС, не е във функция, тъй като е изграден на по-ниска надморска височина от колкото е селото.

* Снабдяването с основните средства за бита какво е? Идва ли лекар?

- Снабдяваме се, когато слезем в града да си купим което ни е необходимо. Има един частник, който всеки четвъртък ни докарва хляб и това е. Що се отнася до здравеопазването, два пъти месечно ни посещава лекар и ни донася лекарства.

* Туристическите потенциали на селото какви са?

- Имаме водопад, имаме върха Сребърна глава на 1936 метра надморска височина, имаме чиста природа, местността Изворище, където е сформиран „Царибродският партизански отряд“, също е в мерата на селото ни...

* Идват ли хора да посещават Изворище?

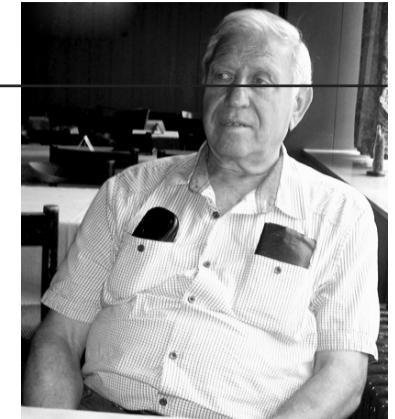
- Идват и то не само от Димитровградско, но и от подалечни места.

* Покрай многоото комунални и битови проблеми, какво бихте отговорили на въпроса „хубаво ли е да се живее в Сенокос“?

- Много е хубаво. Аз имам къща в Крагуевац, но там някак не мога да „функционирам“, не мога да дишам с пълни гърди. В Сенокос ми е изключително приятно да живея, особено защото съм правил операция на сърцето.

* Бъдещето на селото?

- Трудно е да се дават преценки за бъдещето. И не само, че е трудно, но е и тъжно и неизвестно. Малко хора останаха. Най-младите са на около 50 години. Държавата и местното самоуправление трябва да помогнат, ако искат селото да оцелее. То е Божи рай за развитие на скотовъдство. Имам сведение, че през 1956 година в селото е имало 12,5 хиляди

овце, 3,5 хиляди рогат добитък, над 50 магарета...

* А сега колко добитък има?

- Има може би 50-60 овце, кравите, мисля че са 8..., и има един кон. Това е.

* Какво стана с млекарницата на „Сточар“?

- Тя сега е собственост на една белградчанка, Драгана Йованович. По едно време тя споделяше големите си планове във връзка с разгръщането на дейността в нея, но след това замълча, така че не стана нищо. В един разговор тя се оплака, че не може да намери овчари. Моето мнение бе, че овчари ще се намерят, стига да им се дадат добри заплати от може би 500-600 евро. Няма вече овчар за 100 евро.

* Г-н Тодоров, разкажете ни нещо за себе си?

- Роден съм в Сенокос през 1944 година. Завършил съм Юридически факултет в Ниш. Работил съм в местния съд, Здравния дом, бил съм председател на някогашния Изпълнителен съвет на ОС в Димитровград, бил съм депутат в някогашния съвет на общините към Скупицата на Сърбия, член на статутарната комисия към Съюза на комунистите на Сърбия... В края на 70-те години на миналия век напуснах Димитровград, поради недоразумение с някои тогавашни силните на дения (местни политици) и заминах за Крагуевац, където работих във фирмите като ръководител и юрист. Там построих къща и там останаха децата ми.

* Благодаря Ви за разговора и дано осъществите всичките си планове във връзка с подобряване на битието в с. Сенокос, тъй като тази Ваша „неимоверно голяма борба“ за селото заслужава да се награди поне с искрене пожелание.

- Благодаря за пожеланието и за това, че вестника ви фокусира вниманието си върху Сенокос. Доколкото ми бъде позволено, чрез „Ново Братство“ бих отправил покана към всички сенокошани, както и към всички хора, които имат желание да ни помогнат с парични дарения изцяло да възстановят църквата, като внесат средства на банковата сметка 160-503157-22, открита в „Банка интеса“. Предназначенето е – за възстановяване на църквата „Св. Пантелеимон“. Кой колкото може. Ние ще бъдем доволни с каквато и да е сума.

Накрая нека да пожелая късмет и на вас, и на нас!

Разговора проведе: Б. Димитров

неотдавна.

Сега се стараем да получим средства за стенописване на още около 38 квадратни метра от стените предимно над свода. За целта ни трябват около три хиляди евро. Търсим ги навсякъде. Имаме обещание от председателя на Държавната агенция за българите в чужбина Петър Харалампиев, от генералния консул на Р България в Ниш Едвин Сугарев... Напоследък започнахме да се обръщаме предимно към институциите, органите и дипломатическите представителства на България, тъй като смятаме, че и на тях им е в интерес в този край да има българско население.

* Вие май не се „срамувате!“ С необикновено голяма енергия търсите средства за възстановяване на селото.

- Да, не се предаваме. Докато сме живи ще се борим. От местното самоуправление търсим средства, но не ги получаваме. В последно време казват, че са останали големи борчеве за изграждането на главната димитровградска улица, така че средства трябва да се отделят предимно за тази цел, съответно за потушаване на дълговете.

Затова търсим помош навсякъде. Писахме навремето на: Вучич, Дачич, докато бе премиер, Зорана Михайлович,

хме писмо, а след това ни бяха отпуснати пари за комунални цели.

* Кога бе това?

- През 2011 година организирахме протест и блокирахме пътя от Каменица до Сенокос. Пускахме само полицейски коли и линейки. Заканваха се да ни арестуват и да ни глобят за нарушение, но не се стигна дотам. След като се обрънахме към Барозо, от фондове на ЕС получихме 450 хиляди евро за разрешаване на комуналните проблеми.

* За какво бяха използвани парите?

- 100 хиляди евро бяха отдeleni за ремонт на културния дом, 300 хиляди – за асфалтиране на пътя от Каменица до Сенокос и 25 хиляди евро – за резервоара.

* На коя банкова сметка бяха внесени парите?

- На сметката на републиканското министерство за селско стопанство. Съмняваме се обаче, че не всички средства са изразходвани за целите, т.e. че част от тях „отпътуваха в други посоки“. Можем обаче само да се съмняваме и нищо повече.

* С питейната вода имате ли проблеми?

- Да. Макар че в Сенокос

Футболна Зона Юг

„Младост“ записа две загуби на старта

В първите два мача от началото на първенството във Футболна Зона Юг босилеградска „Младост“ записа две загуби.

В премиерния мач „зелените“ отстъпиха като домакини с 0:2 срещу „Танаско Раич“ от Пирот. Въпреки че имаха териториален превес в играта и на два пъти улучиха напречната греда на вратата

на гостите, босилеградчани не успяха да вкарат гол. От друга страна гостите се възползваха от две грешки в защитата им и спечелиха трите точки.

Във втората среща „Младост“ с 1:3 загуби гостуването си на „Будучност“ в Орашье край Власотинце.

Третия кръг ще се състои на 2 септември (неделя от 16 ч и 30 мин.), когато „зеле-

ните“ посрещнат лидера във временното класиране - ОФК „Ниш“, който е единственият отбор с две спечелени победи на старта. Феновете на босилеградския отбор се надяват любимците им да осъществят успех срещу гостите от Ниш и да запишат първите три точки от началото на първенството.

П.Л.Р.

Зона Юг II кръг

„Младост“ (Медошевац) – „Балкански“ 3 : 0 (0 : 0)

Въпреки че демонстрира сравнително добра игра в предградието на Ниш, отборът на „Балкански“ загуби с категоричен резултат, който не съответстваше на видяното на игрището. Димитровградчани имаха няколко благоприятни шансове за отбелязване на попадения, които не сумяха да реализират.

Резултатът 0 : 0 бе актуален все до 60 минута, когато домакините вкараха първия си гол. До края на мача те успяха да вкарат още един, докато тяхното трето попадение възможност бе автогол на гостите.

След втория кръг от първенството „Балкански“ заема 11 място във временното класиране с 3 точки. В следващия

кръг на 1 септември в Спортния център „Парк“ в Димитровград ще гостува отборът на „Слога“ от Лесковац.

В Медошевац „Балкански“ игра в следния състав: Илич, Соколов (Зарков), Давидович, С. Кирков, Марков, Д. Васов, Д. Иванов, Ранджелов, Чирнич, С. Васов (Истатков) и Н. Кирков.

Д. С.

Малките футболисти на „Младост“ участваха в лагера „Власина 2018“

Единадесет малчугани от Босилеград, членове на ФК „Младост“, под ръководството на треньора Любомир Динов миналата седмица участваха във футболния лагер „Власина 2018“. Организатор на мероприятиято бе футболният съюз на Сурдулица, а освен от Босилеград в лагера участваха и малки футболисти на ФК „Радник“ от Сурдулица и на ФК „Морава“ от Владичин хан.

Престоя и нощуването на босилеградските футболисти на Власина осигурил Спортният съюз на Община Сурдулица, докато разносите за транспорта поела Община Босилеград.

П.Л.Р.

Танцовият състав към Центъра за култура в Босилеград участва във фестивал в Охрид

Вторият танцов състав към Центъра за култура в Босилеград за поредна година участва в Международния фолклорен фестивал в Охрид под название „Охридско слънце“, който се провежда в края на август.

Под ръководството на хореографа Саша Радованов нашите танцьори се представили с хореографиите „Лесковашко поморавие“

и „Босилеградско краище“. Във фестиваля взели участие редица ансамбли от Македония, България, Сърбия, Хърватия, Полша, Босна и Херцеговина, Турция и други страни. Заедно с танцьорите от втория състав в Охрид пребивавали и най-младите членове на фолклорния ансамбъл към Центъра за култура.

По време на престоя си в съседна Македония групата от

Босилеград имала възможност да посети културно-историческите забележителности на Охрид и Струга, както и охридските плажове.

И тази година разносите за транспорта на танцьорите поела Община Босилеград, докато престоя и храната били за сметка на самите участници.

П.Л.Р.

Зона „Юг“ – I кръг

Рутинна победа на „Балкански“ в началото на първенството

„Балкански“ – „Вранска баня“ 2 : 0

В началото на първенството в СЦ „Парк“ бе видян slab футбол. Гостите дойдоха в Димитровград с основната цел да защитават мрежата си, т.e. да получат възможно по-малко голове. Донякъде и успяха в това намерение, тъй като получиха само два, а можеше да вадят топката от мрежата поне още толкова пъти.

Домакините тръгнаха отлично. Вече в 6 минута Ранджелов улуши напречната греда, докато 6 минути по-късно Марков стреля под напречната греда, но вратарят на гостите бе на висота. В 15-ата минута „Балкански“ пропияла наказателен удар. В 29-ата минута димитровградчани откриха резултата чрез младия Ранджелов, който посрещна една рикуширала

топка и от 15 метра я пренасочи в мрежата на гостуващия отбор. Само три минути по-късно Чирнич с удар, който отправи недалеч от вратата на гостите, увеличи головото превъзходство на отбора си.

През втората част на играта футболистите на „Балкански“ нямаха мотив много да се ангажират, така че спокойно може да се оцени, че тази част на играта представляваше „при спивна песен“ за зрителите.

„Балкански“ игра в следния състав: Илич, Соколов 7, 5, Давидович 7, 5, С. Кирков 7, 5, Б. Васов 7, 5, Марков 7, 5, Иванов 7, 5, Ранджелов 7, 5, Чирнич 7, 5, С. Васов 8 и Д. Васов 7, 5.

Играч на срещата бе Саша Васов от „Балкански“.

Мача наблюдаваха около 200 зрители.

Д. С.

В Димитровград и Бела паланка

Окръжна забавна спортна школа

на значението на спорта във всекидневния живот.

Дейностите се проведоха частично в димитровградския СЦ „Парк“, а частично в белопаланския спортен център „Баница“. Мероприятието се проведе под патронаж на двете общини, а като организатори се проявиха Спортивно-туристическият център „Цариброд“, Спортният съюз „Цариброд“ и Спортният център „Баница“.

Д. С.

Коментар Световното в Русия – къде сме ние, а къде другите?

Знаете ли оня виц, когато турист прекарал почивка във войводински салаш? След почивката собственикът на салаша започнал да изготвя сметката:

- Изял си толкова сомуна, толкова колбаси, толкова сирене..., легло, престой,екс със сосата...

- Чакай, бе, какъвекс със сосата!?! извикал вцепенено туристът.

- А, значи, не си ималекс със сосата!?! отвърнал домакинът също с учуден глас. След което към госта отправил „утешителните“ думи:

- Имал си възможност, приятелю! Това, че не си се възползвал от нея вече си е твой проблем.

Мина футболния мондиал, а ние (мисля на националите на Сърбия) пропуснахме поредния шанс да направим нещо впечатляващо. Вината си е наша, разбира се, именно както и онзи турист в салаша.

От десетилетия само се силим, а никога нищо сериозно не правим. А кой да вкара гол, освен може би Митрович? Умно ли беше да сменят селекционера, който ни доведе до мондиала? Трябва ли на него място да се доведе треньор с мизерен опит? Като футболист, Кръстаич отчете впечатляваща кариера, но като треньор - просто не е „узрял“. Човек да си постави простицкия въпрос - възможно ли е това да се случва? В края на краишата поченено ли беше така да се отнасяме към Муслин? Какви неща се правят в сръбския футбол? Поне на мен не ми е ясно. На други незнам.

Да коментираме ли тактиката по време на мачовете? Ма, безсмислено е! Сякаш никаква тактика не се прилага. В решаващия мач срещу Швейцария през последните минути футболистът „стиличното швейцарско фамилино име“ Шачири минаваше през защитата ни като „мишка през швейцарско сирене“. Догогава отличния Лука Миливоевич, който свършва огромна работа и играеше почти безпогрешно, бе сменен, като без него се открои голяма „дупка“ в защитата. Защо бе сменен? Няма отговор! Всъщност може би и има, но не е логичен. Както и да е без играчи, каквато и да било тактика е обречена на провал.

Бадява се перчехме!

А какви са играчите ни? Честно казано нямаме достатъчно екстра играчи за екстра резултати. Сега след световното това е ясно като бял ден. Бадява се перчехме! Не са това нито Коларов, нито Митрович (който довчера играеше само в английската втора дивизия), нито Тадич, нито Матич... Тях бихме можали евентуално да окажем като добри играчи, но „нещо особено“, „нещо екстра“ – все пак не са! Сърбия (и Черна гора) може би за последен път имаше футболен състав „за велики дела“ на световното във Франция през 1998 г., когато Савичевич, Стойкович, Михайлович, Мијатович, Милошевич..., насмалко не се добраха до полуфиналите. Ах, да не беше онази клета напречна греда!

Съставът на Хърватия на световното във Франция

тогава не само че игра полуфинална среща, но в борбата за трето място спечели бронзовото отличие. Спомняте си - победи отбора на Холандия, който в предишния мач ни победи нас.

Нека да фокусираме вниманието си върху съставите на Хърватия тогава (преди 20 години) и днес. Лично мисля, че онзи от Франция беше по-сilen: Просинечки, Бобан, Шукер, Бокшич, Ярни, Станич... Тогавашния състав на Хърватия май нямаше късмет, защото на полуфинала се сблъска с изключително силната Бразилия, начело с легендарните Роналдо и Ривалдо, за разлика от състава на тази страна в Русия, който не ставаше за чеп за зеле.

Съставът на Хърватия от Русия, който стигна до историческото сребърно отличие не само че беше силен, но беше и изключително сплотен, както и добре тактически подгответен, за което заслуги носи предимно треньорът Далич. Не трябва да се пренебрегне и това, че на един треньор винаги е трудно, когато много звезди в състава си трябва „да впрегне в един ярем“, съответно всички да се подчинят на интересите на колектива, да играят за него, а не за себе си.

Имаше съставът на Хърватия и хъс. Това особено се видя по време на мача с Англия, когато губеше до средата на второто полувреме, но не губеше „главата си“, вярата си. А беше и изключително психологически подгответен. Това се видя особено по време

на двата мача, които в т. нар. „нокаут фазата“ спечели след дузпи.

Играчите какви им бяха? Добри, много добри и дори екстра клас! Кои ли са екстра? Модрич е такъв, Ракетич е такъв, Манджукич е такъв. Много добри са Субашич, Перишич, Брозович, Вида...

Няколко изречения за световния шампион Франция.

Отличен тим. Ако би трябвало да направя съпоставка с тима на тази страна от 1998 г. начало със Зидан, който грабна световната титла, бих казал, че с нюанс е по-слаб. По-слаб ми прилича дори и от тима на Платини от 1984 г., когато Франция стана шампион на Европа. Много екстра звезди в настоящия тим на Франция няма. Колективната игра май е неговия отличителен белег. Гризман, Погба, Ембапе, Канте..., май не са от класата на Зидан, Анри, Дешам, Десаи, Блан, Бартез..., или по-рано от Платини, Жирес, Тигана, Фернандез, Аморос... Не е изключено и да греша. Все пак трябва да се има предвид, че и футбола вече не е какъвто някога е бил. Не се играе по същия начин. Всичко на този свят се променя, дори всеки нов ден се различава от предишния или от този, на който ще дойде реда утре. И аз, а и вие, които четете тези редове, не сме такива, каквито бяхме преди 20 или 30 години.

А какво да кажа за „нашите“? Ние, българите в Сърбия, както вече е известно, си имаме два отбора, които са „наши“. За някои единият е „повече наш“, а за другите „по-малко наш“, в зависимост от афинитета, което е съвсем разбирамо. „Вторите наши“ не се класираха и за това световно. За кой път вече? Една Хърватия, която двойно е по-малка по територия и е с почти двойно по-малко жители от България, игра на финала, а нас отново ни нямаше на „световния футболен фестивал“.

Докога ще чакаме, бе? Докога ще „въртим филма“ от 1994 година и световното в САЩ? Ще породи ли България най-сетне някой нов Стоичков? Или поне някой нов Балъков, Трифун Иванов, Костадинов, Сираков, Лечков, Михайлов, Янков...? Какво стана с футбола в България? Понеже за отговаряне на последния въпрос не съм компетентен (просто не съм

ежедневник даде следното изявление:

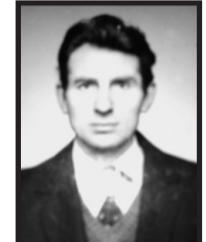
- Ако бях селекционер на националния отбор на Сърбия по футбол, той щеше да стане световен първенец.

„Тряскаш, бе, Киро, като Максим по дивизия!“ Ако пък това го каза от куртоазия, хайде, може някак и „да ти мине“!

Б. Димитров

Скръбна вест

С дълбока тъга и болка съобщаваме, че на 25 август, на 83-годишна възраст почина нашият скъп и непрежалим баща, тъст, дядо и прадядо

СТОЯН НАЙДАНОВ
(1936-2018)

Погребението се състоя на 27 август в гробищата „Бунувач“ във Враня. С много обич и светли спомени винаги ще живее в нашите сърца. Поклон пред светлата му памет!

Опечалени: дъщерята Сунчица със семейството си

Изминаха ЧЕТИРДЕСЕТ ДНИ, откакто завинаги ни напусна нашата скъпа

МАРИНА МИТРОВИЧ

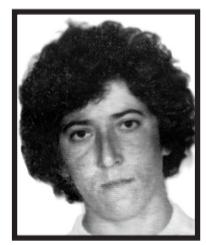
Панихида ще отслужим в събота (на 1 септември) от 9 и 30 часа на гробищата в Бела паланка. Каним всички роднини и приятели да ни придружат.

Скърбящи: съпругът Милорад и многобройни роднини

Вечна и блажена памет!

На 4 септември се навършват ШЕСТ ГОДИНИ, откакто се пресели в дворите на дома Господен, обичаната ни съпруга, майка и баба

ВЕЛИКА ХРИСТОВА

от Димитровград,
по потекло от с. Нашушковица

Радвай се в селенията на праведниците, където няма болка и въздишка, а живот безкраен, там, където грее Божието лице!

От най-близките

На 2 септември се навършват ПЕТ ТЪЖНИ ГОДИНИ без нашата майка и баба

ТОДОРКА МАНОВА

(1925-2013)
от Димитровград

Винаги ще пазим хубавите спомени за теб!

Синът Гошко и дъщерята Берта със семейството си

Класика на Българска обява за работа:

- Търсим шофьор за хлебозавод... със свой камион и свой хляб.

- Тате, защо тия коли бибиткат толкова?

- Сватба, моето момче...

- Ама нали бибитките на колите са, да предупреждават за опасност?

- Е да, да!

Мъж пише обяснителна записка в полицията:

- "Произшествието се случи, защото бях под въздействието на психотропни същества!"

Следователят:

- Пише се вещества, не същества!

- Лейтенант, аз имах предвид жената и тъщата!

- Скъпи, виждал ли си книгата "Как да доживеем до сто години?"

- Изгорих я!

- Защо?

- Майка ти взе да я чете!

Любовта е за двама, но все ще се намери някоя овца, която не може да брои...

През фотообектива

Заклещена костенурка

На снимката, която ни предостави димитровградчанката Дияна Костова, се вижда голяма костенурка, която от една порта на главната улица „Балканска“ е тръгнала да излезе на тротоара.

Това обаче не успява да го направи, тъй като се е заклешила в металната ограда.

Б.Д.

- Жена, къде ходиш?
- Бях на купон с приятелки.

- А, аз да те чакам цяла нощ, като идиот!

- Че, аз какво съм ти виновна, че не можеш да чакаш по друг начин!

Ало, радиото ли е?

- Да, кажете.

- Намерих един портфейл с 3000 евро, 1200 долара и 500 лв. Вътре има и шофърска книжка на името на Иордан Петров.

- И?! ...

- Сега искам да го поздравите с една хубава песен

Шефа казва на блондинка:

- Изчисти асансьора!

А блондинката:

- Ама на всички етажи ли?

В аптеката:

- Имате ли тест за бременност?

- Да, ето този е немски, с точност до 96% и струва 15 лв.

- А нещо по-евтино?

- Китайски, с точност до 75%, струва 7 лв.

- А нещо още по-евтино няма ли?

От опашката се чува глас:

- А бе, момиче, тичай на полето, набери маргаритки - "да, не, да, не..." - с точност 50%, но затова пък абсолютно бесплатно!

Надпис на порта:

- ВНИМАНИЕ - ЗЛО КУЧЕ (синджира е китайски)...

- Подсъдими, защо нямате адвокат?

- Имах, обаче той, след като се убеди, че не съм откраднал тези пет милиона ме напусна.

- Отче, имам желание да живея вечно. Какво да направя?

- Ожени се.

- И ще живея вечно?

- Не, но желанието ти ще мине.

Събрали се човекът-паяк, човекът-прилеп и жената-котка.

- Неслучайно съм ви събрали тук! - казал човекът-психиатър.

Във влака мъж втренчено гледа девойката срещу него, която чете книга. След време тя оставя книгата и се обръща към него:

- Престанете да ме гледате с тия женени очи!

Симеон КОСТОВ

Афоризми

- Неговия продължителен говор приключи с единомигнунто мълчание.

- Докато продължават историческите избори, трябва да се махне живота.

- Власти: който я има, той я бракува, който я няма, той я сънува.

- Беше политически препотентен. Когато го свалиха, стана евнух.

- Винаги премълчавам това, което мисля. Добре, че поне мога да мисля.

- Лудия е по-малко опасен от надменния гений.

- Някога лъжливите свидетели бяха наказвани, сега са защитени.

- За да спестя, минах от крушка на свещ. Но и тя доторя.

- Честите избори имат и добра страна. Гласоподавателите нямат време да размислят.

- Тези които знаят, не знаят, че онези, които не знаят, всичко знаят.

Здраво баба Суске

Рабуш

Видиш ли ко ти одма пишем, ко що ти обеща. Да знайеш кво ни Перча рече:

- Ма кво че ни часте, чусте ли дека су осудили общинуту? Я пак зину.

- Ма кой гъу йе осудил и за кво?

- Па тия големите приятелье на общинарете од преди десетина године. Тия що правише главната улица, а нашите им не били платили.

- О знам я, умеша се Стоимен Куса. Я тъгай бео одборник. Знам ка дойдоше некикви на седница у общинуту с машине и ташне, кредит од милион євра да ни даваю, да ни помогнущ. Много ни обичали, само с 4% интерес, а да га върчамо 12 године. Нема да осети общината! Ка почеше да ни кандърдисую и да га усукую нашите общинаре, одма ни беше сумнъиво. Тъгай имаше и одборници, кой не мислей само с партийские глави и почеше да пити, да ни се убаво обясни. Сечам се йедън гъи одборник пита да ни просто кажу - колко паре че узнемо, а колко че върнемо за тия 12 години.

Йедън господин се диге. Видомо дека нейе научил да лъже ко нашите щом ни рече:

- Че се задужите милион, ама че узнаете 900 илияде, сто илияде евра че остану ко гаранция.

За тия 12 године че върнете милион и седамстотин илияде евра. Ка това чумо, оно се убуча у салуту ко у шупляк с бумбаре. И не изгласамо да се задужимо. Ама нали су нашите управници решили да направи тия далавера, договорили се с тия приятелье що ни съга осудили да се они задуже вместо общинуту, па они че праве улицуту, а общината че отплати кредитат.

- Па що га не су отплатили, а съга треба да плачамо и судските трошкове и каматуту, и кой знайе кво йош, пита Сурча.

- Това не знам, я одавна не идем у общинуту, рече Куса. Говореше се по чаршиюту дека ка потписали уговорат, после нашите с ньи подписували некикви уговорчетия и она не била по закон, биле некикви мучкье. Затова не стели да плачаю, а се судили.

- И кво съга, умеша се Мила. Нити ѝе улицата ко улица, нито тротоарите ко тротоари. А уж требеше да направе некикви канали под улицуту за телефони, за гас ка мине, за другие работи. Майсторете само превърнаше каменъто, да гъи не боли гърбина, повече од 50 године ѝе лежало све на йедна страна. А за тротоарите да не говоримо. Уж некикви печатани, убави, а оно било - държ буре воду, додека майстори оду. Съга се люще, дупка до дупку, ко да су гъи правили од калище, а не од цимент.

- Ма нали ѝе имало некиква контрола. Она ѝе узела паре, а що си не ѝе гледала работу, да виде дека това що праве не ѝе убаво, па да гъи съпру, пита Сурча.

- Ма не ѝе важно кво ѝе било, важно ѝе да су пречукали парете, а съга треба да плачамо камате и другие глупости општинське. Уместо да су с тия паре асвалтирали некойте пулте, они че гъи върлье у ветар. И тая влас че га одвлече, а ония койи су направили тия пакос се измъкнули. Никой нема да одговора. Куче влачи, дира нема.

Дойдомо на ред да се потписуемо и си растуримо оратуту. Можеше йош нещо да чуйем.

Айд у здравлье баба Суске, поздрави ми деда Лулу и айде да дойдете при нас за Първи май. На време ви каним.

Деда Манча